

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/163/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715221226
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7715221226.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne Z. I., J.. XX.XX.XXXX, G. I. S., S. Č.. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Dušanom Černákom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach, Nám. osloboditeľov 25, proti žalovaným: 1/ Východoslovenskej distribučnej a.s., so sídlom v Košiciach, Mlynská 31, IČO: 36 599 361, 2/ F.. H. O., G. I. S.E., S. Č.. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Mikulášom Pavlikom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach, Š. Kuku 14, o ochranu vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 26. apríla 2016 č.k. 11C/548/2015 - 104 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol, žalobkyňu zaviazal nahradiť trovy konania žalovanému v 2. rade v sume 354,- eur na účet jeho právneho zástupcu . Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade nepriznal náhradu trov konania.

2. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalobkyne na ochranu vlastníckeho práva, ktorým sa domáhala uložiť žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne odpojiť od prívodu elektrického prúdu elektromerové a rozvodové zariadenie a odstrániť tieto zariadenia zo steny múra jej garáže N.. Č.. XXXX N. J. K.. Č.. XXXX/XX L. J. X. Č.. XXXXX H..Ú.. S.. Tohto nároku sa žalobkyňa domáhala na základe tvrdenia, že bez jej súhlasu ako vlastníčky garáže jej neznáme subjekty umiestnili na vonkajšiu stranu garáže dve uzamknuté kovové skrinky a žalovaní tieto skrinky napojili na prívod elektrického prúdu. Uviedla, že jedna zo skriniek slúži ako elektromerový rozvádzač a druhá ako istiaci skriňa.

3. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou stavby ňou označenej garáže, ako aj parcely, na ktorej je postavená K..Č.. XXXX/XX L. K. M. J. Q. I. XX S.. Ďalej zistil, že žalovaný v 2. rade F.. O. požiadala žiadosťou zo dňa 18.07.1997 ako stavebník o vydanie stavebného povolenia na stavbu elektrickej prípojky pre skupinovú garáž ako líniovú stavbu na základe projektovej dokumentácie vyhotovenej STP a.s. Michalovce. Na základe tejto žiadosti Okresný úrad Michalovce vydal dňa 12.08.1997 pod č. XX/XXXX/ŠP/BR stavebné povolenie na jeho meno. Mesto Michalovce ako Stavebný úrad vydalo dňa 07.10.2009 rozhodnutie o povolení užívania tejto stavby, rovnako na základe žiadosti žalovaného v 2. rade. Dňa 28.01.2010 žalovaný v 2. rade ako predávajúci uzavrel so žalovaným v 1. rade ako kupujúcim Kúpnu zmluvu XXXX/XXXX/XXXX predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k elektrickým zariadeniam a rozvodom označeným v bode 3.2, t.j. NN káblový rozvod vybudovaný

v rámci vyššie označenej stavby elektrickej prípojky pre označené skupinovú garážu do vlastníctva žalovaného v 1. rade za sumu 2.638,- eur, kde v bode 3.3 tejto Zmluvy sa konštatuje, že vlastníkom elektrických rozvodov a zariadení označených v bode 3.2 je predávajúci, teda žalovaný v 2. rade a to na základe vyššie označeného kolaudačného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9.10.2009. Podľa špecifikácie tohto zariadenia v zmluve sa jedná o nízkonákladový káblový rozvod, ktorý je zrealizovaný z existujúcej, rozpojovacej a istiacej skrine PRIS 4 do rozpojovacej skrine PSR 4. Na základe tejto kúpnej zmluvy bola elektrická prípojka v preberacom konaní zo dňa 8.4.2010 odovzdaná žalovanému v 1. rade. Súd prvej inštancie poukázal na vyjadrenie žalobkyne, že v čase asi dva mesiace pred termínom prvého pojednávania bola na stene jej garáže umiestnená už iba jedna z uvedených skriň, a to menšia. Väčšia skriňa bola premiestnená mimo steny garáže a to tesne vedľa stavby garáže. Zo svedeckej výpovede S.. S. N., zamestnanca žalovaného v 1. rade, pracovne zaradeného do funkcie technický pracovník pre rozvoj distribučnej sústavy, ktorý posudzuje projekty týkajúce sa napojenia nových odberov na distribučnú sieť, súd prvej inštancie konštatoval, že tento svedok po nahliadnutí do fotografií, vyhotovených žalobkyňou uviedol, že v spodnej časti múry garáže bola umiestnená tzv. rozvodná istiacia skriňa, ktorá je vo vlastníctve žalovaného v 1. rade a z ktorej vedie kábel do skrinky, ktorá sa nachádza na múre garáže v hornej časti, ktorá avšak už nie je vo vlastníctve žalovaného v 1. rade. V tejto skrinke je umiestnený elektromerový rozvádzač, v ktorom sa nachádzajú dva hlavné ističe a dva elektromery. Toto zariadenie žalovaný v 1. rade nevlastní. Z výpovede svedka ako aj z ním predložených listinných dôkazov ďalej ustálil, že investormi a prevádzkovateľmi skrinky, v ktorej sa nachádzajú elektromerové rozvádzače sú M. A. M. S. G.. Svedok ďalej potvrdil, že pracovníkmi žalovaného v 1. rade došlo k odstráneniu starej rozvodnej istiacej skrine, ktorá bola pôvodne umiestnená na stene garáže a túto nahradili novou modernejšou verziou rozvodovej istiacej skrine, ktorá však už bola umiestnená vedľa steny garáže žalobkyne na zemi, o čom bola vyhotovená aj fotodokumentácia. Na základe toho súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 123 a § 124 Občianskeho zákonníka, ako aj § 39 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike uzavrel, že v čase jeho rozhodovania bol preukázaný skutkový stav, podľa ktorého na stene garáže patriacej žalobkyňi už bolo umiestnené iba zariadenie - elektromerový rozvádzač, v ktorom sa nachádzali dva hlavné ističe, dva elektromery a nulový mostík vrátane kábla, ktorý vedie do rozvodnej istiacej skrine. Konštatoval, že vlastníkom tohto zariadenia nie je ani jeden zo žalovaných, ale tretie osoby, ktoré označil svedok S.. N.. Z uvedeného vyvodil, že ani jeden zo žalovaných nie je pasívne legitimovaný ohľadne nároku na odstránenie tohto elektromerovaného rozvádzača a preto v tejto časti žalobu z tohto dôvodu zamietol. Ohľadne nároku na odstránenie rozvodnej istiacej skrine uzavrel, že vlastníkom tohto zariadenia je žalovaný v 1. rade, avšak vychádzajúc z preukázaného zistenia, že v čase rozhodovania bola uvedené zariadenie zo steny garáže odstránené, a preto ani v tejto časti nebolo možné žalobe vyhovieť. V dôvodoch ďalej uviedol, že ním vykonané dokazovanie postačovalo pre rozhodnutie vo veci a preto nevyhovel žiadosti žalobkyne o odročenie pojednávania za účelom ďalšieho dokazovania, ktoré nebolo žalobkyňou ani konkretizované tak z hľadiska skutočností, ktoré majú byť preukázané, ani z hľadiska označenia konkrétnych dôkazov. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 142 O.s.p. a úspešnému žalovanému v 2. rade priznal ich náhradu, ktorú aj položkovite vyčísľil. V prípade žalovaného v 1. rade konštatoval, že tento ako úspešný účastník náhradu trov konania nežiadal.

4. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Jej odvolanie smeruje proti zamietavému výroku, ako aj proti výroku o trovách konania. V odvolaní žiadala rozsudok v tejto časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje odvolanie zakladala na tvrdení, že postupom súdu prvej inštancie jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a ani nedostatočne zistil skutkový stav. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie jej neumožnil na pojednávaní dňa 26.04.2016 vyhodnotiť vykonané dokazovanie, zväžiť údaje produkované svedkom na tomto pojednávaní. Má zato, že ňou označenými dôkazmi bolo preukázané, že poslední dvaja terajší žalovaní sa v rôznej miere podieľali na umiestnení elektrických rozvodných skriň - zariadení na stenách jej garáže, odmietli uznať túto skutočnosť a odmietli sa vyjadriť. Až na pojednávaní 26.04.2016 bolo výsluchom svedka potvrdené, že elektrorozvodné skrinky pôvodne na jej garáži patrili žalovanému v 2. rade, od ktorého ich kúpil žalovaný v 1. rade. Tieto skutočnosti nemala možnosť pred začatím konania zistiť a nevedela ani to, kto uvedené zariadenie na stenu jej garáže umiestnil a komu patria. Ďalej uviedla, že skutočnosti uvedené na pojednávaní dňa 26.04.2016 zamestnancom žalovaného v 1. rade mala v úmysle preveriť a z tohto dôvodu aj žiadala, aby jej bolo umožnené označiť ďalšie dôkazy, ktoré mienila navrhnúť tak, aby prispela k potrebným zisteniam na objasnenie skutkového stavu. Súd mu však toto neumožnil a rovnako jej neumožnil ani to, aby listiny, ktoré na poslednom pojednávaní boli predložené dôkladne prezrela. Je toho názoru, že takýmto postupom jej bolo súdom súdu prvej inštancie odňatá

možnosť konať pred súdom a tento vytvoril nerovnosť postavenia účastníkov konania, čo sa prejavilo v nesprávnom rozhodnutí vo veci samej.

5. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný v 1. rade. Tento žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno a v odvolaní sa iba účelovo bráni napriek tomu, že jej bol zo strany súdu poskytnutý dostatočný priestor na vyjadrenie sa k zisteným skutočnostiam, ako aj na vykonanie prípadnej dispozície so svojou žalobou.

6. Žalovaný v 2. rade sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

7. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (C.s.p.). Podľa prechodných ustanovení tohto zákona uvedených v § 470 ods. 1, ak nie je ustanovené inak, platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona ostávajú zachované.

9. Odvolací súd v súlade s citovanými prechodnými ustanoveniami preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch podľa ust. § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o žalobkyňou špecifikovaných nárokoch v súlade s ust. § 120 ods. 1 O.s.p., tieto dôkazy vyhodnotil postupom zodpovedajúcim úprave § 132 O.s.p., vec aj správne právne posúdil a aj vecne správne vo veci rozhodol. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie. Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného rozsudku a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalobkyne považuje za potrebné k týmto dôvodom dodať:

11. Tak ako to súd prvej inštancie správne v dôvodoch svojho rozsudku konštatoval, predmetom konania je nárok na ochranu vlastníckeho práva, v ktorom sa žalobkyňa domáhala odstránenia elektrickej rozvodnej skrine, ako aj skrine, v ktorej sa nachádzajú elektromerové rozvádzače zo steny stavby jej garáže. Vzhľadom na znenie ust. § 154 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, bolo pre rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku žalobkyne na odstránenie jedného z označených zariadení, a to rozvodnej skrine - elektrickej prípojky, rozhodujúce či v čase rozhodnutia súdu toto zariadenie ešte bolo umiestnené na stavbe garáže vo vlastníctve žalobkyne. Pokiaľ totiž došlo k jeho odstráneniu, nemožno už žalobe v takom znení, ako ju žalobkyňa špecifikovala vo vzťahu k tomuto zariadeniu vyhovieť. Skutočnosť, že žalobkyňa o odstránení tohto zariadenia mala vedomosť, vyplýva z jej výpovede na pojednávaní dňa 08.03.2016, kde potvrdila, že došlo k odstráneniu tohto zariadenia už niekedy v mesiacoch január, resp. február 2016. Pokiaľ teda žalobkyňa napriek týmto informáciám zotrvala na svojej pôvodnej žalobe, ktorými sa domáhala odstránenia tohto zariadenia je zrejme, že takto formulovanej žalobe už nebolo možné v čase rozhodovania súdu prvej inštancie vyhovieť. Keďže žalobkyňa vzhľadom na preukázané skutkové okolnosti žiadnym spôsobom nezmenila ani neupravila petit svojej žaloby, možno považovať za správny záver súdu prvej inštancie, ktorý ďalšie dokazovanie považoval za nadbytočné, keďže odpadol predmet konania v znení ako ho žalobkyňa uplatnila.

12. Za vecne správny považuje odvolací súd aj zamietavý výrok ohľadne nároku na odstránenie druhého zariadenia, a to elektromerového rozvádzača. Žalobkyňa totiž v konaní neunesla svoje dôkazné bremeno na preukázanie, že žalovaný v 2. rade, resp. aj žalovaný v 1. rade mali uvedené zariadenie umiestniť na stenu jej garáže, resp. že sú jej vlastníckymi, resp. užívateľmi. Skutkové okolnosti ohľadne charakteru tohto zariadenia a jeho užívateľov boli špecifikované svedeckou výpoveďou zamestnanca žalovaného v 1. rade, avšak ani z tohto dokazovania nevyplýva pasívna legitímácia žalovaných vo vzťahu k žalobkyňou tvrdenému zásahu do jej vlastníckeho práva. Aj keď uvedený svedok objasnil charakter tohto zariadenia, ako aj okolností, za ktorých môže žalovaný v 1. rade do takéhoto zariadenia umiestniť elektromery využívané konkrétnym koncovým odberateľom, žalobkyňa na tieto okolnosti

procesne nezareagovala a zotrvala na ňou uplatnenou nároku. Za takejto situácie nemožno považovať za dôvodnú odvoláciu námietku žalobkyne spočívajúcu v odňatí jej práva na spravodlivé konanie tým, že jej žiadosti o odročenie pojednávania za účelom posúdenia ďalšieho dokazovania, resp. označenia dôkazov z jej strany nebolo vyhovené. Žalobkyňu totiž jej dôkazné bremeno v konaní zaťažovalo počas celého konania od podania žaloby a teda mala dostatočný časový priestor na splnenie tejto svojej procesnej povinnosti a na nej sa nezmenilo nič ani na pojednávaní dňa 26.04.2016. Vzhľadom na povinnosť súdu postupovať v konaní v súlade s ust. § 100 ods. 1 O.s.p. tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá a to bez ohľadu na pasivitu účastníka konania (§ 101 ods. 1 a 2 O.s.p.), nepovažuje odvolací súd postup súdu prvej inštancie, ktorý na pojednávaní dňa 26.04.2016 ukončil vo veci dokazovanie a meritórne rozhodol za postup, ktorým by bolo žalobkyňi odňaté právo na spravodlivý proces.

13. S poukazom na tieto dôkazy, odvolací súd zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj naňho nadväzujúci správny výrok o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

14. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Neúspešnej žalobkyňi v odvolacom konaní náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovaným odvolacie trovy nevznikli, preto odvolací súd nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.